

(Afsluttende kapitel i Tycho Brahes, *De Stella Nova*.)

Astrologisk vurdering af virkningerne af denne nyfødte stjerne

Ganske vist går det langt ud over astrologiens mål³⁸ at fastslå nogen form for kendsgerninger vedrørende virkningerne af denne stjerne, og det er sandsynligt, at Gud hermed vil åbenbare noget meget større for Verden, end noget menneske kan vide på forhånd med hjælp fra nogen form for naturvidenskab. Alligevel vil jeg tilføje nogle kortfattede formodninger, som jeg har udtaget af astrologiske kilder, fordi det med hjælp fra dette fag er muligt at vide ikke så lidt på forhånd, og fordi jeg i det korte tidsrum er blevet klar over en del. Jeg vil ikke på nogen måde sætte teologernes eller nogen som helst andres opfattelse ud af kraft og vil ikke sælge mine formodninger, som var de en prætors edikter eller sikre spådomme.³⁹ Det er dog højst sandsynligt, at lige så vel som miraklet med denne stjerne er det største og mest sjældne af alt, hvad der er sket siden Verdens begyndelse, så må denne stjerne også have de største og mest sjældne virkninger. Derfor mener jeg, at den må have en større åbenbaring i sig end nogen planetkongres,⁴⁰ selv dem man kalder de største. Det gælder også formørkelser af et hvilket som helst himmellegeme og enhver anden form for stjernekongres eller konfiguration på himlen.

Alle disse har ganske vist stor magt over denne nedre verden, som de sande videnskabsmænd konstaterer dagligt, men da de optræder hyppigere og i naturlig orden, kan de umuligt have lige så stor betydning som denne nyfødte stjerne, der nu for nylig er opstået uden for naturens orden, og som langt overgår alle andre fiksstjerner med sin størrelse og lysstyrke. Det er imidlertid overordentlig vanskeligt på grundlag af astrologien at undersøge, hvad og af hvilken art denne stjernes fremtidige virkninger vil være. Dette fag grunder nemlig sine slutninger på en mangfoldig og sjældent vildledende erfaring, og kun én gang tidligere, på Hipparchs tid, læser vi, at der er opstået en ny stjerne på himlen. Det er derfor usikkert og nærmest umuligt at bedømme denne sag ud fra erfaring. Jeg regner dog følgende for sandsynligt: På Hipparchs tid (hans *floruit*⁴¹ var omtrent år 3840 efter Verdens skabelse, ca. 125 f.Kr., som det fremgår af hans observationer og af Ptolemæus⁴² citater), skete der kort efter denne stjernes tilsynekomst (som den førnævnte Hipparch observerede) mirakuløse forandringer både blandt Guds folk og i hele den beboede verden, og på samme måde vil der utvivlsomt i disse tider indtræffe skæbnesvangre perioder. For blandt Guds folk begyndte den sande lærdoms lys så småt at blegne og at blive ringeagtet og nedtrampet af de utaknemmelige jøder. Der opstod på det tidspunkt tre sekter: farisæernes, essæernes og sadukæernes. Ypperstepræsterne lå i indbyrdes stridigheder om altrene og om at opnå embedet som ypperstepræst (og det var ikke blot med bestikkelse og politiske fif men også med blodsudgydelse og mord), sådan som det fremgår af historien om den Johannes, der af den grund blev dræbt af sin egen bror i selve templet.⁴³ Kort tid efter mistede Johannes Hyrkan (den sidste af Davids stamme og hus) sit scepter.⁴⁴ Der fulgte nu overalt frygtelige myrderier og afskyelige nedslagninger både blandt borgerne og i felten, indtil Føreren fra Bethlehem i Juda rige besøgte sin lille flok, der på det tidspunkt var klumpet sammen i byen, og dukkede op fra det høje som den Jakobs stjerne, Bileam havde spået om,⁴⁵ og strålede som det sande Frelseslys for alverden. Med stjernen som fører fandt magerne dette Lys, og senere efter nogen tid så både jøder og hedninger den glimte.

Omtrent på denne tid begynde der i alle stater at ske store forandringer. Grækernes eneherredømme begyndte at vakle i mange krige, både indre og ydre, og Romerriket voksede støt dag for dag, indtil imperiets grænser i Rom blev lig med verdens grænser. På samme måde vil efter min mening også den stjerne, som er opstået i vor tid, varsle en stor statsomvæltning og en anden stilling for kejser- og kongeriger i de kommende år, især fordi denne stjerne indfandt sig ved en næsten fuldendt periode af alle trigoner⁴⁶ i hele Dyrekredsen.

For ti år fra nu vil kongressen af de store planeter,⁴⁷ den ubetinget største, gøre en ende på vandtrigonen i den yderste ende af Fiskene og samtidig slutte alle de andres omløb (som afvikles på godt 800 år), og den vil fra Vædderen indlede en ny begyndelse på trigoner, i ildtreheden. Derfor vil denne nye stjerne i høj grad virke sammen med den nye begyndelse på den kommende trigon, særlig fordi stjernens position i forhold til verdenspolerne falder i begyndelsen af Vædderen, hvor den nye trigonbegyndelse som sagt skal fejres. Hvor store forandringer i kejser- og kongeriger, ja, i alle stater på hele kloden den forudvarsler, kan den erfarne i denne kunst let se. Eftersom denne stjerne optræder netop dér i nærheden af Verdens poler, ved begyndelsen af Vædderen, jævndøgnspunktet og hele Dyrekredsens nye begyndelse nær ved den såkaldte jævndøgnskolur, synes det ud fra denne positions iboende kraft og særlige natur klart, at den efter forskellige alvorlige omvæltninger og forskellige forandringer af alt i hele verden må varsle om en eller anden ny og fra de tidligere helt forskellig status for kongerigerne og en anden styreform for religionen og lovene.

Det følgende vedrører stjernens natur. Eftersom den fra begyndelsen efterlignede Jupiters venlige lys, synes den derfor også ved begyndelsen af sine virkninger at forudsige alt godt og lykkeligt, og den lover rigelige mængder af de afgrøder, som vokser på marken til gavn for menneskene, endvidere sundhed for alt levende, en behagelig luft,⁴⁸ fred og fordragelighed. Men eftersom den i den midterste fase svækkedes til Mars' rødlige glød, vil den efter denne glædelige og lovende begyndelse senere i særlig grad påvirke kloden med umådelige ulykker og katastrofer svarende til Mars' giftige stjerne, dvs. krig, oprør, tilfangetagelse af og drab på statsledere, plyndring af lande og byer, voldsheredømmer, grusomhed, uret, brand, mord, plyndring, røverier og tilsvarende ulykker. I luften vil der optræde tørhed og brændende hede, ildmeteorer og derfor pestagtige sygdomme, foruden giftspyende slanger og andet af den slags. Til sidst varsler den - ud fra Saturns natur og dens lysende bleghed - hårde tider, sorg, død, fængsel og alle mulige ulykkelige og sørgelige ting.

Man kan dog ikke vide, på hvilket tidspunkt stjernen først viste sig, og det kan heller ikke på astrologisk vis afgøres ud fra himmellegemernes daværende stilling. Vi vil derfor forsøge en tilnærmelse ud fra himmellegemernes stilling ved nymåne udmiddelbart forud for stjernens tilsynekomst. Det sker med Ptolemæus-kommentatoren Halus⁴⁹ som forbillede: Han gjorde det ofte ved en komet, hvis begyndelse man ikke kunne kende.

Der følger nu en tegning af himlen og stjernerne, som den var ved nymåne den 5. november. For omkring det tidspunkt (eller ikke længe før eller efter) mener jeg, at stjernen viste sig for første gang.

website: link fra Kapitel 5, *Potensfunktioner*, afsnit 1, Astrologisk vurdering af virkningerne af denne nyfødte stjerne

Vi så den nemlig, som jeg har forklaret i begyndelsen, første gang den 11. november. Jeg skal ikke kunne sige, om den har skinnit nogle dage før, fordi det havde været overskyet på vore kanter, hvilket forhindrede observation af stjernerne.

Men jeg tror ikke, at den kan have vist sig mere end to eller højst tre dage før.

Jeg antager Mars som hersker i denne himmelkonfiguration. Mars har nemlig på lysenes⁵⁰ plads Vognen,⁵¹ i det følgende hjørne ophøjelsen,⁵² i horoskopet og i Himlens Midterakse⁵³ når den endvidere Treheden.⁵⁴ Sammen med Saturn i husets indgang er den, også gennem sekstilen som aspekt,⁵⁵ ikke langt fra det hjørne i occidenten, som følger lige efter lysenes konjunktion. Selve stjernen når meridianen og zenit sammen med begyndelsen af Vædderen, dens hus og Vognen. Derfor er der med så mange samstemmende årsager ingen tvivl om, at Mars har den altdominerende indflydelse i denne himmelfigur. Hertil kommer, at alle de øvrige planeter findes i dens huse, dvs. Skorpionen og Vædderen, lige med undtagelse af Venus, som i Vægten slutter sig til den i kvadratur. Selv har den Stenbukken som sin ophøjelse.

Da altså Mars er meget stærk i den nymånes herredømme, som gik forud for denne stjerne, og da stjernen (som ud fra sin egen natur er meget kraftfuld) går ned sammen med Arcturus i den samme positions-cirkel ikke langt fra Månens knude, som man kalder Dragens Hale, forstærker det i højeste grad, hvad vi ovenfor har anført, nemlig at denne stjerne ud fra sin natur, som er beslægtet med Mars, varsler oprør, krige, fjendtlige bagholdsangreb, ødelæggelse og plyndringer af stater og byer, en usund, tør luftblanding, gift- og pestsygdomme og andre tilsvarende ulykker, som Mars' voldsomme stjerne plejer at bringe menneskene. Men fordi den dominerende Mars' position falder i det sjette hus, synes det i særdeleshed, som om det varsler nye og ukendte former for sygdom og grasserende sygdomstilfælde overalt.

Hvad angår selve stjernens position, er der grund til overvejelse, fordi den på tidspunktet for denne nymåne omtrent nåede zenit, hvorfor den med en placering i Himlens Midte og det tiende hus har særlig betydning for kejser-, konge- og fyrsteriger samt deres ledere, konger, hertuger og fyrster og andre i den øverste statsadministration. Den har dog særlig indflydelse på dem, der havde Tyrens tegn, hvori stjernen er, eller Vædderen, hvori den kulminerer, som horoskop eller Himlens Midte eller lysenes sted, da de blev født.

De egne, hvor denne stjernes virkninger særligt vil hæрге, er dem, som ligger fjernt fra nordligt i retning af nordpolen. Dem passerer stjernen nemlig gennem zenit, når den står i meridianen over polen. Disse er: hele det midterste Rusland, Livland, Finland, Sverige og den sydlige del af Norge. Det er dog højst sandsynligt, at dens virkning også vil strække sig til de omkringliggende egne. De folkeslag, som bor under jordtrigonen,⁵⁶ vil heller ikke gå ram forbi.

Fordi stjernens længde er i Tyren, og Mars' sted (den foregående nymånes hersker) går ind i Stenbukken, og begge disse tegn hører til jordtrigonen.

For at sige det med få ord: Fordi denne stjernes sted i forhold til Verdens poler falder i Vædderen, vil dens virkning strække sig over næsten hele Europa. I særdeleshed vil ulykkerne, som stjernen forudsiger, ramme de mennesker, der i deres fødselskonstitution havde sammenfald i horoskop eller lys med denne stjernes sted eller med den herskende Mars'.

Tidspunktet for disse virkninger begrænses dog ikke til nogle få år, men kan strække sig over mange følgende, fordi denne stjerne er et meget sjældent og stort under, helt uden for naturens orden. De omtalte ting vil nå deres største indflydelse, når de går i forbindelse med virkningerne af den største konjunktion af de øvre planeter, der som nævnt efter ti år vil indlede en ny begyndelse på trigonerne. Dette var, hvad jeg kortfattet og overordnet ville gøre opmærksom på vedrørende denne nye stjernes virkninger. Jeg er ganske vist helt klar over, at der kan siges noget lidt mere detaljeret ud fra almindeligt kendt astrologi. Jeg har dog besluttet på dette sted kun at sige det vigtigste og mest overordnede. Det er nemlig ikke en klog og god astrologs opgave at sige noget med bestemthed i detaljer, og jeg tror heller ikke, at det kan gøres med tilstrækkelig sikkerhed. Jeg tror, der er sagt nok til dem, der forstår astrologiens hemmeligheder. De andre skriver vi nemlig ikke for, som jeg redegjorde for i begyndelsen.

Jeg vil indtil videre tie om de ting, som kan fremføres af den anden astrologis mere sande og hemmelige kilder.⁵⁷ Disse er nemlig kun kendt af yderst få og lægges måske for had af mange på grund af deres uvidenhed. Selv er den sådan indrettet, at det er forbudt at fremstille dens hemmeligheder offentligt.

Kapitlet er hentet fra Det kongelige Biblioteks kildesamling;

<http://wayback-01.kb.dk/wayback/20101220171344/http://www2.kb.dk/tekster/denovastella/>

Det er ikke muligt at kopiere de mange noter til teksten, men er man interesseret, kan man gå ind på nævnte link og finde dem der.